

Tantes om te stelen

(Larceny and Old Lace)

Komedie in twee bedrijven

door

VAN VANDAGRIFF

Nederlandse bewerking

Aris Bremer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TANTES OM TE STELEN – LARCENY AND OLD LACE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **VAN VANDAGRIFF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2003 by Pioneer Drama Service, Inc.
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Personen: 6 vrouwen, 4 mannen

Van de familie **Grotelaar**:

Robbert - de goedgehartige en argeloze neef

Gommert - zijn getroebleerde oom die denkt een piraat te zijn

Cock - zijn lieve tante die voor het inkomen casino's berooft

Puck - zijn andere tante die ook graag casino's berooft

Molly - zijn sinistere criminele nicht, klein maar niet fijn en overigens:

Lester - Molly's criminele hulp, groot van gewicht, geen groot licht

Brigadier Boonstra - de stevige vrouwelijke wijkagent

Rechercheur Kalis - kleine man in regenjas, volgt Molly's spoor

Minke - Robbert's mooie bruid

Noor - de harde verpleegster

Lijst van scènes:

Eerste bedrijf, scène 1: heden, laat in de morgen

Eerste bedrijf, scène 2: dezelfde dag, lunchtijd

Tweede bedrijf, scène 1: dezelfde dag, laat in de avond

Tweede bedrijf, scène 2: die nacht

Decor:

Het woonvertrek van een oud huis. Er zijn vier uitgangen: rechts achter een trap naar de bovenverdieping, hiervan zien we de onderste treden; midden achter de keukendeur; links achter de deur naar de kelder; links voor de buitendeur. Midden links is een kleine eettafel met stoelen. Rechts achter is een kleine bank met links een tafeltje vol snuisterijtjes. Rechts voor een klein bureau met kastje en laden waarin een notitieblok en pen. Op het bureaublad is een telefoon. Links midden is in de wand een raam met daaronder een raambank, een zitplaats tevens opbergruimte met als zitting een scharnierend deksel. Aan weerszijden van het raam hangen lange gordijnen. Links voor staat een kapstok.

EERSTE BEDRIJF

scène 1

Spot op Robbert. Robbert zit op de bank, verborgen achter de krant die hij leest. Even later slaat hij een blad om en neemt het publiek waar.

ROBBERT: *(tegen het publiek)* Ik ben dus Robbert. Robbert Grotelaar. *(kijkt rond)* Ik ben dol op deze plek. Dit was mijn thuis. Bijna mijn hele leven was dit huis mijn thuis. *(gaat staan)* Nu heb ik wel mijn eigen huis, in het centrum bewoon ik een keurig appartement. Niet overdadig groot of luxe maar ik ben er blij mee. Maar dit huis blijft mijn "thuis". En dat verandert niet. Omdat hier ook niets verandert. *(hand op het tafeltje naast de bank)* Dit tafeltje, bijvoorbeeld, met al die snoezige snuisterijtjes, het staat hier al zolang ik mij kan heugen. Deze bank... *(raakt de bank aan)* is in al die jaren geen centimeter van zijn plaats geweest... behalve in het voorjaar met de schoonmaak, vanzelfsprekend. *(lacht)* Dan moet van de tantes alles van zijn plaats, maar daarna gaat alles weer gauw terug op zijn eigen plek. *(zit weer op de bank, kijkt genoeglijk rond)* Ik hou echt van deze plek, het is allemaal zo vertrouwd. *(uit zicht zingt Gommert een luid en onstuimig lied)* Ah! Dit is mijn oom Gommert. In feite ben ik hier vanwege oom Gommert. Oom heeft wat... begeleiding nodig. Hij... hoe zal ik het zeggen, hij bekijkt de wereld door een andere bril dan u en ik. *(wijst met zijn vinger op zijn voorhoofd; het zingen wordt luider; oom Gommert komt op door de kelderdeur; lichten aan, spot uit)*

GOMMERT: *(gekleed als piraat, draagt een spa. Hij zingt met overgave. Als hij Robbert ziet stopt hij)* Alle hens aan dek! *(houdt de spa dreigend omhoog)* Jij! Vriend of vijand?!

ROBBERT: Ik ben het, oom Gommert. Neef Robbert.

GOMMERT: *(bekijkt Robbert)* Ah! Robbert! Maatje! Duizend bommen en granaten! Ik dacht dat jij een schurk was. Ik dacht die komt mijn schat stelen. *(dichtbij Robbert, ongerust)* Geen verdachte figuren gezien, maatje?

ROBBERT: Nee, oom, de kust is veilig en uw schat dus ook.

GOMMERT: Goed! Dan ga ik me nu wat opkalefateren. Graven is vervloekt zwaar werk. *(dichtbij Robbert)* Hou je ogen open, maat. Ik verwacht gedonder in het vooronder. Het zit in de lucht. *(likt een vinger, houdt die omhoog)* Storm op til, je bent gewaarschuwd! *(Robbert salueert. Gommert gaat zingend links de trap op, af)*

ROBBERT: *(kijkt hem glimlachend na, herinnert zich dan het publiek)*
 O, u denkt natuurlijk... Nee, hij is absoluut ongevaarlijk. Alleen... hij maakt de burens soms wat nerveus. Hij is namelijk constant aan het graven. Overal. Binnen en buiten. Als hier geen kelder geweest was had hij hem wel gegraven. Altijd bezig schatten te begraven. Vreemde vent. *(denkt even na)* Maar ja, hij is familie en hoort er gewoon bij. Alhoewel, gewoon... *(telefoonbel)* 'n Ogenblik. *(naar de telefoon, neemt de hoorn op)* Hallo... Ah! Minke! Hoe is het met je, schat? *(bedekt de hoorn met zijn hand, tot het publiek)* Mijn bruid... *(in de telefoon)* Ja, liefste... nee, de tantes zijn nog niet terug... volgens het schema van het reisbureau zou de bus een uur geleden aankomen... Nee, bellen doen ze nooit... Ja... Ja... Eh... Ja.. Onze treinkaartjes heb je al? Maar waarom kom je niet hierheen? *(pauze)* Natuurlijk wil ik je zien! *(pauze)* Zie ik je straks. Ik hou van je. Doeg. *(legt de hoorn neer, tot het publiek)* Prachtvrouw, mijn eigen Minke! Over een paar dagen trouwen we. Op Texel. Morgenochtend nemen we de trein naar Den Helder. Haar hele familie is al op het eiland. En mijn tantes die... maar dat is natuurlijk zo... die kennen jullie nog niet... *(stemmen en lachen van Cock en Puck achter de voordeur)* Dat is toevallig! Daar zul je ze net hebben! *(naar de deur, opent deze, armen wijd)* Tante Cock! Tante Puck! *(Cock en Puck op, twee oudere dames in kleurige broekkostuums met bij zich veel bagage waaronder een flinke handtas)*

PUCK: Robbert, wees 'ns lief en neem even wat aan... *(Robbert wil de handtas overnemen)* Nee, nee, nee, niet die, deze. *(wijst naar een grote koffer, Robbert pakt die op en kust Puck op de wang)* Fijn zo, lieverd. Die koffers zijn zo zwaar.

COCK: Dag, Robbert, jongenlief.

ROBBERT: Dag, tante Cock. *(kust haar, pakt nog enkele koffers op, draagt ze naar de trap, zet ze daar neer)*

PUCK: Het is zo heerlijk om weer thuis te zijn.

COCK: En of. Ik heb dit alles hier zo gemist.

PUCK: Reizen is zo vermoeiend.

COCK: Ik ben uitgeput.

PUCK: Ach maar mijn lieverd, dan ga je toch even boven rusten. Robbert en ik zorgen wel voor de bagage.

COCK: Kom zeg, doe niet zo mal. Ik kan best helpen.

ROBBERT: Hoe was de reis, meisjes? Nog 'n dikke stapel geld gewonnen? *(de dames kijken elkaar veelbetekenend aan)* En? Zeg nou niet dat jullie het hele familiekapitaal aan de blackjacktafel hebben verloren! *(de dames giechelen als schoolmeisjes)* Jullie zijn heel ondeugend.

COCK: Kom toch! 't Is gewoon een onschuldig spelletje.

PUCK: 't Kan helemaal geen kwaad.

COCK: Bovendien kunnen die casino's dat makkelijk opbrengen.

PUCK: O, heden ja! Robbert, je had ons moeten zien! Het was geweldig!

COCK: Meer dan geweldig!

PUCK: Dat kleine beetje dat wij meenamen missen ze niet eens.

COCK: Dat missen ze absoluut niet.

PUCK: Ze hebben miljoenen.

COCK: Miljoenen en miljoenen!

ROBBERT: *(tegen het publiek)* Heeft u ooit zulke schatjes gezien? *(tegen de tantes)* Ik ben blij dat Monaco jullie bezoek heeft overleefd. En jullie Monaco. En nu ga ik jullie bagage naar boven brengen. *(wil de handtas als eerste pakken)*

COCK: Niet die, lieverd, voor die tas zorg ik zelf. Maar al die andere mogen graag naar boven. *(Robbert neemt twee van de grootste koffers en draagt die de trap op, af. Puck en Cock zien hem vertrekken en nemen de handtas de tafel en legen de inhoud, stapels bankbiljetten, op tafel)*

PUCK: Lieve help! Het is nog veel meer dan ik dacht.

COCK: En of! Zoveel hebben we nog nooit buit gemaakt. Je moet die arme man wel heel erg bang gemaakt hebben met dat pistool onder zijn neus.

PUCK: Denk je echt? Het was helemaal niet mijn bedoeling om hem bang te maken. *(haalt het pistool uit de tas)* Misschien moet jij de volgende keer het pistool maar doen.

COCK: O nee, jij bent veel beter met die dingen dan ik. *(pakt het pistool met twee vingers, loopt ermee naar het bureau en bergt het op in een lade)* Wapens maken mij onzeker. Weet je nog in Nijmegen, het Casino aan de Waalkade? Mijn hand beefde zo akelig. Ik dacht, straks begint dat ding nog uit zichzelf schieten.

PUCK: *(giechelt)* Die arme man aan het loket dacht dat ook. Maar toen op die rivierboot in mei, toen was je wel in topvorm.

COCK: Ja maar dan moet je wel weten... ik schaam me echt... *(fluistert)* Ik had toen tevoren een paar borrels genomen.

PUCK: Cock! Jij deugniet! Dat was tegen de regels!

COCK: Weet ik. Maar ik was zo nerveus.

PUCK: "Geen alcohol tijdens het werk"

COCK: Het spijt me ook echt. Ik zal het nooit meer doen, dat beloof ik.

PUCK: *(kijkt vriendelijk naar Cock)* Het geeft niet, lieverd, het is toch goed afgelopen. *(Robbert op via de trap, de tantes gaan snel voor*

het geld staan. Robbert pakt de laatste koffers en wil naar boven gaan) Robbert?

ROBBERT: *(stopt en draait)* Ja, tante?

PUCK: Waar is oom Gommert?

COCK: Is hij in de kelder?

ROBBERT: Hij is boven, hij knapt zich op na het schatgraven.

COCK: O, hemeltje!

PUCK: Hij was toch niet moeilijk, hoop ik?

COCK: Hij heeft toch niet weer mevrouw Stammes' azalea's opgegraven?

ROBBERT: O nee, er is geen enkel probleem geweest. Al de tijd was hij zo gelukkig als een kind.

PUCK: O, heerlijk dat te horen. Bedankt, Robbert, dat je bij hem wilde zijn. Dat te weten is zo geruststellend als wij op reis zijn.

ROBBERT: Ach, tante Puck, ik doe het graag. Zo, en nu nog even deze twee naar boven. *(wil naar boven gaan)*

PUCK: Robbert?

ROBBERT: *(draait)* Ja, tante Puck?

PUCK: Wil je oom Gommert vragen naar beneden te komen?

ROBBERT: Doe ik. *(wil weer naar boven gaan)*

COCK: Robbert?

ROBBERT: *(draait)* Ja, tante Cock?

COCK: Je bent zo lief voor ons.

ROBBERT: Tante Cock, jullie verdienen dat. *(de tantes giechelen, Robbert naar boven, af)*

COCK: Hij is echt een goeie jongen.

PUCK: En of. Wat moesten we zonder hem.

COCK: Vind je dat we het hem vertellen moeten?

PUCK: Wat vertellen?

COCK: Ach, je weet wel, over onze kleine... onderneming.

PUCK: *(nadenkend)* O, ja, ik weet het niet... vind jij van wel?

COCK: Hij is zo aardig.

PUCK: Maar is hij er al aan toe?

COCK: Nee, ik denk van niet.

GOMMERT: *(op via de trap)* Alle hens aan dek! *(de tantes veren op)*

COCK: Hallo, Gommert.

PUCK: Gommert. We hebben weer een schat die snel begraven moet worden.

GOMMERT: *(vinger op de lippen, snel naar de dames)* Ssst. Alle haaien en een potvis! Moeten die schurftige schurken ons horen?

COCK: Welke schurken?

PUCK: *(stoot Cock aan)* We hebben de hele horizon afgespeurd, Gommert, er is geen vijand in zicht.

COCK: Nee, geen vijand in zicht.

GOMMERT: Grrrr. Kielhalen zal ik ze, die schofterige schavuiten! Duizend bommen en granaten!

PUCK: Gommert.

GOMMERT: Arrrrgh!

PUCK: Dit is de schat die je voor ons moet begraven. *(laat hem het geld zien)*

GOMMERT: Arrrrgh!

COCK: Het is dit keer een nogal flinke schat, Gommert.

GOMMERT: Arrrrgh!

ROBBERT: *(op via de trap)* Zo, meisjes, dat is geregeld. *(de tantes draaien zich geschrokken, proberen voor het geld te staan, deurbel)* Ik doe wel open. *(gaat naar links, kijkt uit het raam)* Kijk 'ns aan! Het is brigadier Boonstra.

COCK: De wijkagente? Lieve help.

PUCK: O, Robbert, zeg haar dat we net terug zijn van een busreis. We kunnen we nu echt geen bezoek ontvangen.

COCK: Zeg haar dat we heel moe zijn, ze zal dat wel begrijpen.

ROBBERT: *(opent de voordeur; de tantes stoppen snel het geld in de raambank)* Hallo, brigadier. Wat aardig u te zien.

BOONSTRA: *(een forse vrouw in uniform, in de deuropening)* Goedemorgen, meneer Grotelaar. Zijn uw tantes thuis?

ROBBERT: Jawel, maar ze zijn wel net terug van een busreis naar Monaco.

BOONSTRA: Monaco. Dat lijkt me geweldig! Is het mogelijk ze te spreken?

ROBBERT: Bezoek komt nu echt slecht uit. Daar zijn ze eigenlijk te moe voor.

BOONSTRA: Het is niet zomaar een bezoek, meneer Grotelaar.

ROBBERT: Is er een probleem, brigadier?

BOONSTRA: *(zacht tegen Robbert)* Ik had uw tantes er liever niet mee lastig gevallen... maar we hebben toch weer klachten gekregen over uw oom Gommert.

PUCK: *(naar de voordeur)* Dag, brigadier Boonstra. Kan ik u helpen?

BOONSTRA: O, goedemorgen, mevrouw Grotelaar. Sorry dat ik u zo kort na uw thuiskomst lastig moet vallen.

PUCK: Geeft niets. Komt u verder.

COCK: Ja, kom binnen, brigadier Boonstra.

BOONSTRA: Dank u wel.

COCK: Kunnen we u iets aanbieden?

PUCK: Een glas ijsthee misschien?

BOONSTRA: Doet u geen moeite.

COCK: O, maar dat is helemaal geen moeite. (*naar middenachter, af in de keuken*)

BOONSTRA: (*naar de bank*) Alstublieft. Een ijsthee klinkt heel aantrekkelijk...

GOMMERT: (*trekt een plastic kromzwaard*) Dood alle schurken! Bloed aan de mast!

BOONSTRA: Ah! Meneer Grotelaar!

ROBBERT: (*stapt tussen Boonstra en Gommert*) Het is in orde, oom Gommert, zij is goed volk! (*Gommert bekijkt Boonstra argwanend*) Sorry voor oom Gommert... (*zacht tegen Boonstra*) maar u weet, hij is helaas niet helemaal goed meer bij zijn hoofd.

PUCK: Maar echt ongevaarlijk.

ROBBERT: Doet geen vlieg kwaad.

PUCK: Hij is... wat excentriek.

BOONSTRA: Mevrouw, dat weet ik toch allemaal, ik ben hier meer dan eens geweest.

PUCK: Gommert, toe.

GOMMERT: Arrrrgh! (*steekt het zwaard in de schede aan zijn gordel*)

ROBBERT: Zo is het goed. Wat kunnen we voor u doen, brigadier?

BOONSTRA: Het is toch weer vanwege uw oom dat ik hier ben.

PUCK: Hij heeft toch niet weer de azalea's van mevrouw Stammes uitgegraven?

COCK: (*op uit de keuken met een blad met glazen*) Hier ben ik dan met de ijsthee! (*stopt*) O, lieve help, is er iets?

PUCK: Het is toch weer Gommert.

COCK: Gommert! Toch niet de azalea's van mevrouw Stammes. Robbert, we hebben je zo gevraagd op te letten.

ROBBERT: Ik weet zeker dat hij de tuin niet uitgeweest is. De poort was op slot.

BOONSTRA: (*neemt een glas aan van Cock*) Maar het gaat ook niet om de azalea's van mevrouw Stammes.

PUCK: Wat is er dan?

BOONSTRA: (*pakt haar notitieboek, leest erin*) Het blijkt dat hij regelmatig achter de struiken in uw tuin ligt. Zodra er dan iemand voorbijkomt, springt hij omhoog en schreeuwt...

GOMMERT: Ik keel je, ellendige schurk! (*allen springen op*)

BOONSTRA: Zoiets roept hij dan, zeggen ze.

COCK: Lieve hemel!

PUCK: Gommert, Gommert toch!

GOMMERT: Arrrrgh!

PUCK: Brigadier Boonstra, het spijt ons meer dan we zeggen kunnen.
COCK: Dit is een klap. We hadden geen idee. Gommert, hoe kan je?
BOONSTRA: Zoals ik al zei, de burens klagen. Ze zien oom Gommert als een bedreiging. Maar ik denk dat jullie mij wel iets kunnen beloven?
PUCK: O ja. U krijgt onze volledige garantie dat Gommert zich voortaan beter zal gedragen. Is het niet, Gommert?
GOMMERT: Strijk de bezaan! Klem de kluiver! Sluit de luiken! (*springt door de kamer, af via de trap*)
BOONSTRA: Mensen hebben weinig begrip, zij zeggen: die gek moet weg!
PUCK: Gek? Ach, hij is niet zoals de meeste mensen.
COCK: Maar echt ongevaarlijk, dat kan ik u verzekeren.
PUCK: Doet geen vlo kwaad.
ROBBERT: Geen vlieg kwaad.
PUCK: Die ook niet.
BOONSTRA: Goed... okay. Ik heb dus de garantie dat hij de burens geen last meer zal bezorgen?
GOMMERT: (*uit zicht*) Alle hens aan dek! Klaar om te enteren?!
COCK: Hemeltje nog aan toe.
ROBBERT: We houden hem onder controle, brigadier.
BOONSTRA: Okay. Ik zal de adjudant zeggen dat u hem onder controle houdt. Maar houdt de man binnen! Begrepen?
PUCK: Ja, brigadier. Dank u wel.
BOONSTRA: (*naar de voordeur, draait*) O ja! Dat zou ik nog bijna vergeten...
PUCK: Ja?
BOONSTRA: Doe de deuren goed op slot vanavond.
COCK: Waarom in hemelsnaam?
BOONSTRA: Vanmorgen is in deze wijk een bank beroofd en we hebben reden om aan te nemen dat de daders nog in de buurt zijn.
COCK: Nee toch! Een bankroof!
PUCK: Hier in onze stad? Hoe is het mogelijk!
COCK: Wat een brutaliteit!
PUCK: Waar gaat het heen met de wereld?
BOONSTRA: Ik denk niet dat u zich hierover verder zorgen moet maken, maar wees wat extra voorzichtig en als u iets vreemds ziet of hoort...
GOMMERT: (*van boven, uit zicht*) Duizend bommen en granaten! Aanvallen! Gooi ze overboord! (*een ongemakkelijke stilte volgt, iedereen kijkt omhoog*)

BOONSTRA: Goed, jullie hebben het begrepen... ik bedoel... zoiets als dit en dan buiten... En dan is het over en uit. Hartelijk dank voor de ijsthee. *(geeft het glas vlug terug, naar de voordeur)*

PUCK: Geen dank, brigadier, en wij zullen voorzichtig zijn. Tot ziens.

BOONSTRA: Tot ziens. *(af door de voordeur)*

PUCK: Wat een aardige vrouw is zij toch.

COCK: Alleraardigst. *(naar de trap, kijkt naar boven)* Maar wat moeten we met hem aan?

PUCK: De mensen begrijpen hem niet.

COCK: Maar in wezen is hij zo'n zachte man.

PUCK: Robbert, wat moeten we doen?

ROBBERT: Ik ben zeker dat alles wel weer goed komt.

COCK: Maar nu jij gaat trouwen...

PUCK: Jij was altijd zo'n steun. Wat moeten we zonder jou?

ROBBERT: Maar, lieve tantetjes, ik ga de wereld niet uit. Minke en ik blijven in de stad wonen. En nog dicht bij jullie ook.

COCK: O, Robbert, hoe kunnen we je ooit bedanken?

PUCK: Je bent zo'n zegen voor ons.

COCK: Een grote zegen.

ROBBERT: O ja... Minke!

PUCK: Wat is er met Minke?

ROBBERT: Ze is onderweg hierheen. Morgenochtend heel vroeg willen we in de trein zitten.

COCK: Jullie bruiloft op Texel!

PUCK: O, Robbert, we zijn zo blij voor jou. Minke is zo'n lief meisje.

COCK: En ze heeft ook nog geluk!

PUCK: Het geluk dat ze jou heeft.

COCK: Want jij bent zo'n lieve jongen!

ROBBERT: En jullie zijn de allerliefste tantes die er maar bestaan. En nu jullie snel naar boven en fris u wat op. Minke kan hier elk moment zijn. Dus hup, hup, hup... *(drijft de dames speels richting trap, zij dribbelen giechelend en gaan via de trap af; tegen het publiek)* En had ik gelijk of niet? Zijn het niet de liefste dametjes die u ooit gezien heeft? *(ruimt de glazen en het blad op)* Na de dood van mijn moeder hebben zij zich over mij ontfermd. Ik was toen nog zo jong, ik herinner mij mijn moeder niet eens. *(pakt de handtas op, kijkt rond waar hij die zal bergen, ziet de raambank, gaat daar naar toe)* Maar zij zijn voor mij betere moeders geweest dan menig echte moeder... *(doet de deksel open, doet de tas in de bergruimte en sluit de deksel, draait en loopt erbij weg)* ...misschien hebben ze mij verwend... *(stopt dan, keert langzaam terug naar de raambank, sluipt alsof hij een wild dier benadert, tilt langzaam het deksel op en kijkt; slaat dan het deksel*

dicht, en kijkt naar het publiek; dan tilt hij nog eens langzaam het deksel omhoog en kijkt; hij neemt een paar stapels bankbiljetten, haalt zijn duim vlug bladerend langs een stapel, gooit ze terug alsof het slangen zijn, slaat het deksel neer, gaat op de zitting zitten) De bank! Oom Gommert!! (deurbel; Robbert probeert zich wanhopig in te denken hoe en wanneer zijn oom de bank beroofd kan hebben; deurbel; Robbert loopt langzaam naar de voordeur; deurbel)

COCK: *(van boven, uit zicht)* Robbert! De bel!

ROBBERT: Ja... ik hoor het... *(opent de deur, leunt tegen het kozijn het publiek aankijkend alsof hij daar antwoord van verwacht; Minke, een aantrekkelijke jonge vrouw, komt binnen en kijkt rond; ze heeft een tasje bij zich; haar ogen rusten uiteindelijk op Robbert die de volgende scène uitermate vaag en verward blijft)*

MINKE: Robbert?

ROBBERT: Eh? O, hallo, Minke.

MINKE: O, hallo Minke? *(lacht)* Wat is er met je, Robbert? Heb je net een geest gezien ofzo?

ROBBERT: 'n Geest? Eh... nee... bedankt. *(gaat terug naar de raambank, diep nadenkend; Minke volgt geamuseerd)*

MINKE: Dit lijkt niet echt de manier waarop een bruidegom zijn bruid begroet. Maar de trouwpapieren heb je wel, hoop ik?

ROBBERT: Hu? Wat?

MINKE: De trouwformulieren.

ROBBERT: O ja, dat... *(haalt de formulieren uit zijn binnenzak, geeft ze aan Minke)*

MINKE: *(neemt ze aan, bekijkt ze goed, wat geïrriteerd)* O ja, dat...!

ROBBERT: Alsjeblieft, Minke, ik probeer na te denken!

MINKE: *(geschokt)* Robbert!

ROBBERT: Sorry, Minke, ik bedoelde het niet zo grof... maar ik heb op het ogenblik iets anders aan mijn hoofd... iets wat zomaar gebeurd is...

MINKE: Wat dan?

ROBBERT: Dat kan ik je nu niet uitleggen. Luister, als jij nou 'ns alvast gaat en begint met pakken...

MINKE: Ik heb al lang gepakt.

ROBBERT: O... goed... Weet je, ga alvast naar het station en koop de kaartjes... *(Minke heeft die in haar tas, laat ze zien)* ...O, je hebt ze al. Is er niet iets anders wat je nog doen moet voor we vertrekken?

MINKE: Jij probeert mij hier weg te krijgen! Wat gebeurt hier?

ROBBERT: *(na een vlugge blik op de raambank)* Hier? Niets. Doe niet zo raar, Minke, dat probeer ik helemaal niet.

COCK: *(op via de trap gevolgd door Puck, ze zijn gekleed in veelgedragen peignoirs)* Kijk, kijk, het is Minke! Puck, Minke is er.

PUCK: Minke! Wat een leuke verrassing! Wij zijn zo blij jou te zien, niet waar Cock?

COCK: En of! Wat zijn wij blij om jou weer te zien.

MINKE: Mooi! Jullie zijn tenminste wel blij zijn me te zien. Dag, tante Cock. Leuke reis gehad? *(kust haar wang)* Tante Puck. Veel meegemaakt? *(kust haar)*

COCK: We hebben een enige tijd gehad!

PUCK: Maar het is ook enig om jou weer te zien, ons bruidje.

MINKE: Vreemd genoeg lijkt Robbert dat helemaal niet zo enig te vinden.

COCK: Robbert! Ben jij niet blij Minke te zien?

ROBBERT: Natuurlijk ben ik blij Minke te zien. *(boos)* Ze is mijn verloofde, verdorie! Waarom zou ik niet blij zijn haar te zien?

COCK: O, hemeltje.

PUCK: Nou, nou, mijn jongen toch.

MINKE: Wat is er toch met je aan de hand, Robbert?

COCK: Je lijkt zo... opgewonden.

ROBBERT: Ik ben helemaal niet opgewonden! Echt, Minke, er is de komende uren vast nog wel een en ander wat je moet regelen. *(neemt haar bij de arm en leidt haar naar de voordeur)* Moet je niet nog iets kopen ofzo? Iets voor in de trein? Of de boot?

MINKE: Ik heb al alles wat ik nodig heb! *(duwt zijn arm weg)* Maar ik weet wanneer ik niet gewenst ben. Tante Puck, tante Cock, het was leuk u weer te zien. Misschien zie ik u nog voor ik op de trein stap.

COCK: O, maar wil je niet iets drinken? Ik kan een glas ijsthee voor je maken.

MINKE: Dat mag niet van Robbert.

PUCK: Blijf toch nog even voor een praatje. We hebben jou zo lang niet gezien.

ROBBERT: *(dwingt Minke naar de voordeur)* Minke kan niet blijven, ze heeft nog heel veel te doen.

MINKE: *(duwt weer zijn arm weg, tegen de tantes)* Nee, tantes, dank u wel, maar ik moet kennelijk verdwijnen.

ROBBERT: *(zacht tegen Minke)* Niet boos zijn, alsjeblieft schat. Ik moet alleen nog heel nodig een paar dingen regelen voor we weggaan. Het komt allemaal goed, ik beloof het.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto